

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbiiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poște cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețului prenumerării pentru Săbiiu este pe an 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de an 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe un an 8 fl. iera pe o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru princip. și țări străine pe an 12 1/2 an 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia oră cu 7 cr. sirulu, pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 41. ANULU XX.

Săbiiu, în 21 Maiu (2 Iunie) 1872.

Archiduces'a Sofi'a.

Din castelul curții imperiale a strabatut în toate părțile scirea cea tristă despre mărtea înaltă a Selei imperiale și regesci, a serenissimei Dămine Archiducese SOFI'A, Mam'a pregratiosului nostru Imperatu, Rege și Domnitoriu, ce se întâmplă după unu morbu greu în 16/28 a l. c. la 3 ore Diminătia.

Credința și alipirea către monarchu și dinastia domnitoria, acesta legătura puternică între popor și Domnitoriul lor, a fostu pentru noi totu-deună rădămălu, în carele amu aflatu consolatiune în timpuri grele și fatale și bucuria în timpuri, cându, sub scutul celu pregratiosu, prevedința ni-a deschis calea la bunătățile libertății civile, bisericesci și naționale.

Acăsta credința și alipire, în momentul, cându Augustulu nostru monarchu, investit cu înțregă familia domnitoria în doliulu celu mai aduncu, vărșă lacrimi de durere pentru pierderea pr. în. Sele Mame, imple de adenca jale pe fia-care supusu credinciosu.

Durerea cea mare, carea cercetă prin evenimentulu acestu sguitoriu înțregă pr. înaltă familia domnitoria să dea ceriulu să o micșoreze cugetulu, ca prevedința în sfaturile ei nepenetrabile a aflatu de bine că tributulu acestu neîncungurabilu să se dea mai currendu de cum sunt calculatiunile omenesci, cu deosebire înse participarea miliinelor de supusi credinciosi, cari vărșă lacrimi dimpreună cu preiubitulu lor monarchu !

Archiduces'a Sofi'a este unu surcelu din famili'a regescă a Bavariei. Tatalu densi a fostu Regele Bavariei Maximilianu I.

Din casatori'a prima a acestui rege și trage originea Carolin'a August'a socia a (dela 1816) imperatului Franciscu I; din casatori'a a două geminele Elisabet'a (acum regina vedua în Prussia) și Amali'a (dela 1822 socia regelui Saxoniei) ambe nascute în 1801 apoi Sofi'a Archiduces'a de Austria și Mari'a (acum veduv'a remasa după regele Fridericu Augustu alu Saxoniei) ambe nascute în an. 1805 (27 Ianuaru).

Dintre cele șase fiice ale regelui Maximilianu I, un'a a fostu buna vitrega și repostată mama adevărată a Majestății Selei Imperatului.

La curtea părintilor archiducesei a domnit pre timpurile cându se află densă în casă părintească o viață spirituală plină de interesu. La curtea aceea și disputau înălțimea diferitelor păreri și asupra cestiunilor religioase și politice. Impregiurarea acăstă și aceea ca fiicele regelui Maximilianu au fostu toate femei de spirit, a avutu o influență plină de urmări favorabile asupra caracterului Archiducesei.

În anul 1824 devine socia I. S. Archiducelui Franciscu Carolu, fiulu alu doilea alu Imp. Franciscu I. Archiduces'a a traitu după casatoria tempu îndelungatu departe de sgomotulu publicu, ocupată mai multu cu educațiunea pruncilor sei, cari erau totu de genulu barbațescu, afară de o fiia, carea a murit în etate de cinci ani.

În anul 1848 aducă evenimentele cele mari și numele Sofiei pre scenă politică. Helfert în istoria Austriei vorbește cu mare reverență de persoa archiducesei și în ceea ce privește activitatea ei se mai bine participarea ei la evenimentele anilor celor furtunosi 1848/9.

Imperatulu Ferdinandu I, după cum ni este cunoscutu a abdisu încă în 1848 de tron. Urmarea aru fi fostu că să urmeze fratele celu mai mare, Archiducele Franciscu Carolu. Atunci Archiduces'a Sofi'a devenea imperatessa. Multu și diceau pre acelu tempu, ca acăstă aru fi o aspirațiune din parte-i încă de pre tempulu cându nu erau alte șanse decâtu numai impregiurarea, ca imp. Ferdinandu nu avea prunci. Cându abdică imperatulu Ferdinandu aspirațiunea presupuse se vedu că eră neîntemeiată; pentru ca resignatiunea la tron a Archiducelui Franciscu Carolu fu acompaniată de cea a Archiducesei Sofi'a și asiă pre tron se urcă Majestatea Sea Imperatulu și Regele Franciscu Iosifu I, fiulu celu mai mare alu numitorilor Archiduce și Archiducesă.

Dealtmăntea opiniunea publică a adscrisu Archiducesei Sofi'a și după 1848 o influență considerabilă asupra evenimentelor.

Înainte cu vre-o câte-va săptămâni de catastrofa morții anunțată buletine bolnaviei Archiducesei Sofi'a. După o scurtă înțorcere spre bine bôl'a s'a reinnoit și a intrat cu rapiditate în unu stadiu amenințatoriu. Toate rudeniile au alergat din departare și apropiere în tempulu din urma la patulu bolnavei, asiă încâtu densă și-a datu spiritulu încungurată fiindu de numerosii membri familiari.

Se adscrie originea bolnaviei, carea demultu prinsese rădăcini și superării celei nesuprimabile cărei densă fu supusa din tempulu cându perdă pre iubitulu ei fiu Maximilianu Imperatulu Mexicului.

Eri Sămbata, la 4 ore după-midia di a fostu immormentarea.

Despre de ale noastre.

De unu tempu încôce amu urmarim numai că privitori cele ce se scriu, cu deosebire în „G. Tr.”, cu privință la politica noastră națională. Că unii ce suntemu pronunțati în ceea ce se atinge de țienut'a nației noastre și că unii ce de atâtea ori, de șase ani încôce, amu spus și rezultatele acăstei țienute, amu fi îndreptătiți, că să audim și din ceea-laltă parte unu cuvântu de dămine-ajută, după cum dice românulu, despre rezultatele țienutei politice, recomandate și în anii mai recentu și practicate din ceea parte. Acăstă înse, că unu secretu magicu nu se spune nicăiri. Totu ce ni se spune e, că cei ce nu urmădia cum dicu ei, suntu venditori, capete plecate, mai scie dădă cui și alte de

feliulu acăstă, cu scopu, precum se vede, de a suscită prepusori în omeni. Acăsta întiepciune politică se ilustră apoi cu câte alure luate din drăpt'a și din steng'a, amestecându-se cuadrate cu rotunde și rotunde cu quadrate, din cari apoi iera nu poti vedea alt'a de câtu ideă ca pentru ce să fie cutare și cutare demnitaru bisericescu în fruntea românilor.

Amu cugetat adese-ori, ca pentru ce au lipsa omenii, cari facu mari pretensiuni de a fi omeni politici, că să rescolăsească atâtea nuori de pulbere, fără a veni cu ce-va pozitivu și încă tocmai atunci, cându li se demăstră pre degete, ca românii cum ne arată trecutul, numai pre calea luptei între marginile legiloru existente, potu să-și ocupe unu

terenu, de pre care să ajungă la drepturile atâtu de ferbinte dorite de ei. Amu cugetat multu, ca ore ce îi constringe pre acăsti omeni, că să derime și să nimicească și putienulu ce au pentru sine și să acopere cu tin'a cea mai uricioasă și singurulu rădămă, pre lângă care ni-amu strecurat existința, precum a fostu și este biserică la români. Însă în urm'a tuturor meditatiunilor acăstoru nu amu putut ajunge la altu concludu decâtu la acăstă, că suntemu băntoiti de aspirațiunea cea funestă a unor omeni, cari voru cu ori ce prețu să alba unu renume, fia acelu renume macar de Erostrati politici.

Scopulu nu numai nu e nobilu, că și mijlocele cu care se pune asiă ce-va în scenă, dară mai învôlva și acea impregiurare dureroasă, ca omenii

acești, care și-au cercat puterile lor și și-au veduțu visul cu ochii și și-lu vedu încă, lucră din toate puterile spre a împinge națiunea română și mai departe în abisul nesiguranței, nescințului, acoperit cu o cetă înca mai grosă că pulvea ce sunt în stare a rescoti ei insisi.

Când n'au fi fostu totu acești oameni eroi acei, care au luat parte la afaceri politice, afaceri, care au mersu bine până cându conducerea a fostu în mâni mai bune, și cându nu amu fi veduțu, ca ei, de cându s'au ruptu de către inteligința cea cu cugete rationabile, și au plecatu cu suplici sterpe de idei de dreptu publicu, orbeca mereu din unu intunecă într'altu și periclită și pusețiunea națiunei în genere și folosele ei în deosebite părți ale țerei, în specie, unde interesele noastre sunt calcate de straini, atunci amu cugetă ca densii au nisce idei mai înalte și despre pusețiunea și despre interesele noastre și ca noi nu ne potemu radica la acea înaltime, amu cugetă ca noi nu potemu petrunde că densii în arcanele politice, pre cari nu afla încă de oportunu a ni le desfășura și nouă.

It amu veduțu insa în periodulu celu adorat de densii schiopându și punendu-se la carolu triumfal al unei marimi politice necunoscute în Europă, alu sasului Reichenstein, ii amu veduțu chiaru și cându cu suplică cea memorabilă colindându cu pelari în mână prin anticameră a unui Conrad Schmidt, carele, chiaru și în casulu cându aru fi o celebritate politica de renume, deca nu europénu, celu putienu austriacu, este unu contrariu dechiaratu alu intereselor române, ii amu veduțu facendu concluse în numele națiunei și pentru națiune, cari nu au putu traî nici dăne dăle, ii amu veduțu pre unii închinându-se în uniformă ungurască la ddiei situațiunei, pre alții așteptându prin anticamere după fereșuri și injurându mai tardiu ierăsi pre cei ce nu vrura ale deschide nici usi. Si acum? Acum, cându s'au lovit cu capulu de atâti paretii și au veduțu în totu loculu, ca paretii sunt mai tari decât capetele lor, voiescu cu ori ce pretiu că sa ii urmeze toti românii, dându și mai departe, cu capetele de paretii, pôte cu scopulu, că românii în fine sa rămăna toti fără de capete, prin urmare fără de viață.

Trista sôrte pentru o națiune, carea prin o astfelu de purtare a fostu silita asi perde prestigiulu, ce l'a fostu manteitu cu puterea unui barbatii întiepti ai națiunei, tocm'a în tempulu cându ea eră chiamata a ocupă unu locu între elementele monarchiei și între elementele Europei spre salutea acestor și spre a sea propria; trista sôrte, cându are ocaziune sa repareze celu putienu ceva din cea ce s'a stricatu asi de neîntieptiesce, sa se vada agitata chiaru de oameni de ai sei spre a nu mai poté ajunge la altu repausu de câtu poté la celu ce sêmăna cu celu alu mortiei.

Amu întielege o diferință de opinii politice între români. Acea în tempulu de fatia aru fi fostu la loculu seu și aru fi servitu, la alți oameni, spre lamurirea lucrului. S'au facutu încercări preste încercări că sa ne potemu întielege, inse cu durere trebuie sa constatăm, ca încercările s'au facutu obiectu de certe personali, în fine s'au ostenitu oameni a mai luptă cu visirulu închis, au datu și personalități în laturi și dlu . . . vine și, voindu sa nimicească cu istoria, pre carea sa ne ierte deca i spunemu ca nu o cunôsce, bisericile că periculose pentru națiuni, vorbesce câte din carte câte fără de carte despre confesiuni și — cetitorulu va acceptă baremu acum consilie dela Dsea, ca ce se faca națiunea, deca ce s'a facutu dela Adamu până acum nimic'a nu e bunu; — de unde! la finitu se escusa, ca scriindu pre drumu, articlii voru fi fără logica; iera politică rămăne că totu-déun'a balta. Densulu e și siretu, apelă pre terenulu bisericescu la națiunile conlocuitoare și crede ca asi se poté face și cu celu politic; inse până cându indigitarea la națiunile cu confesiuni multe este numai o reclama înaintea lumii, carea nu ne cunôsce mai de aproape referințele, până atunci este naturalu ca netoleranță a celor ce numai ei potu fi mântuți să fia asi de infariata pre terenulu politicu că și pre celu confesionalu. Si acest'a nu atătu din partea bisericanilor, dera din partea acelu ce au suptu iesuitismulu pentru că sa-lu pôte ascunsu sub fracu și magiarca în toate dillele lor.

Dara poté sa ne insielăm în toate, poté ca toate scaparaturile lor sunt numai pentru că sa nu-i punemu la activitate, la lucru. Ei bine!

Nu le place activitatea împreună cu truda și ostenela, atunci pentru ce nu-si dau pace și nu lasa

pre alții sa lucre linisciti? Si asi adversarii dau destulu de lucru până cându voru poté cei ce nu se temu de osteneli pentru națiunea lor, că pasu de pasu, sa aduca pre români ierăsi în pusețiunea de pre cari ei i au datu josu de siese ani încoco. A strică e usioru. O lovitore e de ajunsu spre a derimă unu organismu, pre care lovitorulu în o vecia întrăga numai e în stare de alu readuce în starea sea de mai înainte.

Românii din toate partile nu se voru amagi despre situațiunea în carea ne aflăm. Ei nu si voru mai dá de buna voia drepturile lor cele mai sacre altor, fiinduca astfelu are placerea cutare seu cutare dictatoru alu opiniei lor publice. Densii voru cugetă ca destulu sa silescu alții sa ne angusteze drepturile noastre, nu trebuie sa mai ajute și ei insii la angustarea lor.

Petrusi de cugetulu acest'a nationalu voru caută unde voru poté sa isbută cu câte unu deputatu alu lor și apoi filosofii nostri politici vorbăscă ei de lan'a caprin'a lor, în foile lor, până se voru satură.

Scirile ce ni sosira până acum dela Brasiovu sunt foarte imbucurătoare. Sa mērga densii înainte pre calea pre care au pornitu. Densii interpretă prin fapte nationalismulu lor și bine facu, bateru de aru urmă toti asi și de nu s'au mai confundă nimenea de vocile acelu ce striga nationalismu mereu și în fapte sunt numai purtatori de slepuri cându ale unoru cându ale altoru straini.

Sperăm ca nu preste multu vomu fi în stare de a vorbi cu sigoritate, cu carea vorbim despre Brasiovu, și despre Orastia, Sebesiu, Mercurea și asi mai departe.

Miscări constitutionali.

În Mediasiu se va tiené câtu de curendu (Marti în 23 Maiu, 4 Iunie) o adunare natională sasăscă. Pre câtu se poté vedé din diurnalele sasiloru, scopulu principale este desbaterea cestiunei municipale sasăscă, tienul'a sasiloru în sesiunea următoare a dietei și după parerea multor și definitivă împacare între partidele ce se numeau sasi-vechi și sasi-juni. Se mai vorbi și de unele velenități de a trece viitorii deputati sasi în castelele opusețiunei. „S. d. W.“ se exprima în privința acest'a în următoarele: După cum stau astadi lucrurile și voru mai stă a buna sēma unu siru mai îndelungatu de ani, în Pest'a sunt partidele astfelu de nenaturalu formate încât nici unu sasu nu poté doră sa-si veda convingerile strivite de obedite cele neîndurate ale unei seu altei partide. De cum va se ia cestiunea de dreptulu de statu că cauza de diferință între partide — și alta cauza principială nu ni este cunoscută — se întielege de sine ca reprezentantii sasăscă nu voru voi a aruncă cu stâng'a statulu în convulsii nouă, nici cu stâng'a estrema a-lu resturnă din fundamentu, cu atât mai putienu cu fractiunile de nationalități a-lu tăia în bucatiele singuratică (ei dora a-lu duce întregu în pōl'a lui mosiu Bismarck R.). Ei nu potu altmintea și nu trebuie sa urmeze astfelu, decât sa stea de parte de ori-ce slabănoșire a fundamentulu de dreptu de statu creatu în anul 1867, și asi în toate afacerile de natură acest'a trebuie sa mērga cu partid'a regimului, seu, deca cui va i suna mai bine, cu partid'a lui Deak. Mai în toate celelalte cestiuni partidele au inca sa dovedăscă ca esistență lor sta pre base morale. Aci n'ajungu vorbe amagitoare. Liberalismu cu voturi virile, egalea îndreptățire natională cu suprimerea ori cărei limbi nemagiare, nepartinirea confesională cu cele mai adunci metanii înaintea ierarhiei romano-catoalice, principiile mari dela 1848 cu deosebita distincțiune a aristocratiei, sarcini egale cu împilarea cetățianului și țieranului în favoarea capitalulu, folose egale cu drumuri familiare de feru, cu drumuri radiale pentru Pest'a și apoi căli desfădate la țiera, — sunt nisce imagini de a lui Ianus cu cari este preste putința de a face cine-va legatura fără de a fi legatură egală cu supunerea. Voimu unitatea statulu; voimu desvoltarea lui pre base liberali, crescere a lui la sōrele dreptății; noi inse nu sntemu magiari, aristocrati și nici popi (Pfaffen).“

Din Croatia se telegrafă ca la alegerile prezente partid'a natională a reesitu cu o majoritate de două tertialități.

Împacarea Galitiei dispăre totu mai multu și

mai multu acusi nu se mai vedé nimica de dens'a.

Rescriptulu

ministerialu dto 11 Maiu a. c. nr. 9280 adresatu către Presanția Sea Domnulu Episcopu diecesanu, că către presidintele delegatiunei române, în meritulu împartirii fondurilor comune cuserbii și a procedurii urmărindela despartirea ierarhica a comunelor miste.

Ilustrissime și reverendissime Domnule!

Majestatea Sea cesare și regia apostolica cu prenalta relațiune dto. 19 Aprilie a. c. s'a înduratu pręgratiosu a incuviință invoiel'a urdita de o parte între congresulu nationalu serbescu, de alta parte între sinodele eparchiali române din Aradu și Caransebesiu în privința fondurilor și fundatiunilor nationale serbesci din Carlovitiu, în privința fondurilor și fundatiunilor scolastice gr. orient. din Pest'a, în fine în privința procedurii urmărindela despartirea comunelor bisericesci miste, care mai înainte au apartienutu la dieces'a Aradului, a Temisiorei și a Versietului; s'a înduratu mai departe a-mi incredință mie facerea despusetiunilor necesari pentru cfeptuirea acestei invoieli, și a me imputeri: că comisiunea ce administră fondurile scolastice gr. orientale din Pest'a, după împartirea fondurilor administrate de ea sa o disolvu.

Pre bas'a acestei invoieli, prevedute cu prenalta aprobare, pre partea dieceselor gr. orientale a Aradului și Caransebesiului organizate de nou în anul 1865. și incorporate către Metropoli'a română, e a se estradă din fondulu nationalu serbescu nealienabilu și clericalu o suma de 300,000. fl. adeca o suma aversionala de treisute mii de fiorini val. aust. și anume 253,000 fl. în obligatiuni private sigure, 25,000 fl. în obligatiuni pentru desdaunarea pamentului, magiare și banatene, în valōre nominala, iera restulu în bani gat'a.

Prin sum'a acest'a de escontentare finala, pretensiunile de desdaunare ale dieceselor române pentru biserici catedrale, resiedintie episcopesci etc. cari prin resolutiunea prenalta dto 24 Decembre 1864. s'au lasatu la episcopiele din Temisiōr'a și Versetiu; precum de alta parte pretensiunile de desdaunare ale ierarhiei metropolitane serbesci facute în privința realităților lasate în favoarea reinfințatiei diecesă a Caransebesiului, și în privința pusei St. Simionu aflătoră în posesiunea episcopiei aradane, — se considera de încetate finalmente, și totu-odata e a se consideră de încetatu și obligamentulu de ajutoriu, datu până acum'a din partea fondurilor nealinabile nationali serbesci și clericale în favoarea Episcopulu aradann, a consistoriulu oradann, precum și a instituteloru teologice din Aradu și Caransebesiu.

Dintre fundatiunile special administrate la Metropoli'a din Carlovitiu cumulative cu fondurile nationali serbesci, asi numitul „fondus instructus“ alu diecesă aradane, nu altu-cum fundatiunea facuta de baronulu Iosifu Rajacsics patriarchulu serbescu, pentru unu institutu teologicu român, asemenea voru fi a se estradă eparchiei române.

Fondurile și fundatiunile scolastice administrate în Pest'a prin comisiune deosebita, anume fondulu scolasticu, fondulu pentru pensionarea invetiatorilor și fondulu pentru stipendiu al lui Athanasiu Ball'a, sunt a se împarti în două părți egale între Metropoli'a carlovitiann, de alta parte între diecesele Aradului și Caransebesiului, apartinetōre la Metropoli'a din Sibiu; inse din fondulu scolasticu, fundatiunile și legatele menite eschisivu pre scopuri serbesci și administrate cumulative cu numitul fondu, adeca fundatiunea lui Georgiu Bălyă, — alui Albrecht, Ducele de Sacsenteschen — alui Iulianu Csokor și a lui Naum Bozda, inca înainte de împartire sunt a se separă că unele ce nu cadu sub împartire; din contră fondulu pentru institutul preparandialu din Aradu, că fondu curatu romanescu, — e a se estradă românilor.

În consonanță cu principiulu egalității împartirii a memoratelor fonduri, în privința pretensiunii de desdaunare facute în numele acestor fonduri

din incidentele defraudatiunii „Zaharics-Nedoklyanszky“ ane contr'a erariului; precum si in privinta pretensiunii erariului facia de aceste fonduri pentru asiá numita „anticipatiune erariala“, între ambele parti va servi de cinsura paritatea.

In urmare a acestei impartiri, sumele ce competu ierarhiei Metropolitane serbesci in intielesulu rescriptului regescu dto 10 Augustu 1868. prin care conchusele congresului nationalu serbescu din anulu 1865 s'au aprobatu, — sunt a se estradá directiunei fondurilor nationale serbesci Carlovitiene, iera sumele ce competu dieceselor Aradului si Caransebesiului: epitropiei infiintate in Aradu sub presiedinti'a Ilustritatiei Tale, si acolo sunt a se administra separate de celelalte fonduri pre scopulu mentiunii lor. — Totu acestei epitropie sunt a se estradá cele 300,000 de florini, care le voru capeta diecesele Aradului si Caransebesiului din fondulu nealienabilu nationalu serbescu si clericalu; mai de parte asiá numitul „fondus instructus“ alu diecesei aradane, precum si fondatiunea facuta de baronulu Iosifu Rajacsics patriarchulu serbescu, pentru unu institutu teologicu român.

Protocollele si alte documinte referitoare la fondurile din Pest'a care sunt de mare interesu pentru ambele parti, se iau in done parti si se estradau fiesce carei'a parti; celelalte scrisori se predau pentru pastrare Metropoliei carlovitiene pre langa indatorire, cá despre aceste sa deo dieceselor române conspectu esactu, si acestor'a de câte ori voru cere — totu deun'a sa li se deo si copie.

Cându in privinta impartirii fondurilor totu odata facu si dispusiuniile pregatitoare, si prefigu diu'a 10 Iunie a. c. cá terminu pentru disolvarea comisiunii insarcinate cu inspectiunea acestor fonduri: amu a observá: ca in privinta fondului pentru stipendii a lui Athanasio Balla, instructiune mai detaiata diu partea mea va urma mai târziu.

Referitoriu la acea parte a pactului, ce contine invoiela in privinta modalitatii, dupa care e a se procede in acele comune bisericesci miste ale eparchieloru Temisioarei, Versietului si Aradului, care spre a se încorporá cátra ierarhia de aceeași nationalitate, nesuescu la despartire ierarhica — anotezu: ca prin acést'a se sistéza acelu modu de procedura, care pre temelulu principiilor staverite pentru asemenea casuri de mai înainte, prin sinodulu episcopescu din Carloveti la anulu 1864, s'a prescriu cu preinalt'a resolutiune dto 24 Decembre 1864. (Ordinatieuna cancelariei aulice reg. unguresci dto 21 Augustu 1865. Nr. 6973. respective intimatulu Consiliului locutiitoriu reg. ung. dto 24 Augustu din acelasi anu Nr. 65,887). Cu acést'a ocazione nu potu intrelesá a atrage atentiunea Ilustratiei Tale la punctele XIX si XX, din procedur'a noua, ca in loculul terminului desfipta acolo si dejá espi-ratu, in intielegere reciproca sa se defiga terminuri noué coresponditoare, si ca in loculul tribunalului ces. reg. ostasiescu de tiéra din Temisioara, care de atunci încóce s'a disolvatu, sa se faca totodata invoiela noua pentru delegarea altui tribunalu din confiniulu militar.

Pentru insasi delegarea tribunaleloru la tempulu seu, sunt a se face pasii necesari prin ambele parti pactante.

Dreptu aceea amu onóre a Te recercá Ilustrissime cá sa binevoiesci a face dispusiuniile trebuincioase pentru primirea sumelor banale ce competu dieceselor române atátu din fondurile dela Carloveti, cátu si din cele dela Pest'a.

Binevoiescu mai departe Ilustrissime a incunoascintia despre acést'a atátu comisiunea esmisa in cestiunea comunelor miste, cátu si cea pentru impartirea fondurilor pestane; si pre bas'a celoru de mai susu a le provedé cu instructiunea necesaria, nu altcum a substerne aici spre intrebnintiare oficiosa unu conspectu despre sum'a primita dela metropol'a serbesca.

Cu acést'a, recercarea Ilustritatiei Tale dto 1 Decembre 1871. Nr. 287./Pres. e superata.

Bud'a 11. Maiu, 1872.

Dr. Teodor Pauler, m. p.

„Sper.“

Franci'a.

„Este óre cine mai bolnavu de cátu d. Thiers, si acést'a este d. presiedinte alu republicei. D. Thiers are unu guturaiu de cele afurisite de care

inse se va tamadui cu paza buna; dara presiedintele republicei se afla in conflictu de atributiuni cu adunarea nationala; elu nu se mai póte intielege cu dens'a asupr'a punctulu capitale de suveranitate.“

Asiá se esprima jurnalulu „L'Ordre“ dela 16 Maiu curinte in articolulu seu de fondu.

Acést'a comparatiune a jurnalulu citatu provine dintr'unu accidentu din cele mai grave si ale cáruí urmări potu fi foneste reprezentantului puterei executive. De cându s'a instituitu, prin pactulu dela Bordeaux, in conditiuni destulu de precarie, capulu guvernului a facutu diverse încercări cá sa traga in parte-i o mica dosa de suveranitate. Propunerea dlui Rivet, — unu amicu fôrte devotatu, — tientá a face presiedintulu republicei provisorie o situatiune definitiva. Proiectulu acést'a n'a reusitu de cátu pre jumătate. Acum trei luni urziseru unu planu mai logic: prin midilocolu unui proiectu de legé asupr'a presiei speru a obtiene dela adunare o recónoscere a republicei. In adeveru acést'a érá midilocolu de a dá presiedintulu mai multa fortia, mai multa soliditate si mai multa independintia. Din nefericire, dracosii de deputati, patrunseru in misteriu la intentioniloru si... descoperira violen'a si erórea.

De-si presintata cá cea mai neaperata garantia a securitatii statului, „amenintiatu de cátra tradatorii bonapartisti,“ — precum sciú lectorii nostri din penultimele nostre cronice, — legea in cestiune pentru care se votase urgentia, nu potú fi luata in discutie. Védiendu in sferistu ca se impedeau intr'un'a de aceea-si resistentie, si ca nu se potea trage nimicu in profitulu executivului dela suveranitatea nationala, presiedintele si resbuná prin câte-va acte de nesupunere. Neputându comandá, elu nu se mai supuse. Tóta lumea scia ca resiedinti'a presiedintului fiindu ficsata la Versailles, nu intrá catusi de putienu in gustulu adunarei d'a vedea pre presiedinte dându serbári si mese la Parisu. Dara neaparându-i se ca un'a cá acést'a i-arú potea face vr'unu reu, adunarea inchise ochii si-lu lasá sa faca.

Trebuí inse sa-si deschida odata ochii, si cându i deschise... ce sa véda? Guvernului, din tolerantia in tolerantia, din complesintia in complesintia, i venise gustulu a numí, elu d'a dreptulu, pre consiliarii de stat! Numirea consiliariloru de stat este unu dreptu regulatu, unu privilegiu alu suveranitatii. „Ludovicu Filipu i numea, Imperatorele i numea, — dise d. presiedinte, — si firesce, i voiu numí si eu.“ D. Dufaure, cu afabilitatea ce pune in discursuri, a sustienutu tare pre d. presiedinte revendicându dreptulu numirei consiliariloru de stat de cátra executiv'a. Dara d. Dufaure cadíu de-si rupse jungiatur'a. Lucrulu érá firescu ca deca adunarea arú fi cedatu dlui Dufaure, s'aru fi desbracatu de suveranitate subordinându-se executivului. Din pactulu dela Bordeaux, amenintiatu in atâtea si atâtea renduri, n'aru mai fi remasu de cátu nisce farimituri. Acést'a consideratiune indemná si încuragiá si pre cei mai timidi. Intrég'a drépta se radică cá unu singuru omu; stâng'a, care ére cuvinte sa nu respecte suveranitatea unei camere prea pucinu republicana, resistá din resputeri, dara d'a surdú. Dreptulu d'a numí pre consiliari fiindu alu adunarei. „Adunarea domnesce iéra nu republi'a.“

Cu tóte acestea adunarea, care mantiene republic'a, se afla fôrte genata. Arú potea conveni ea republic'a in altu-feliu de máui arú fi mai buna. Déca de unu anu de dile, de cându e presiedinte d. Thiers, arú fi fostu acést'a si adeveratulu suveranu, fára indoiela ca arú fi efectuatu acte in faci'a cáror'a sa heziteze biat'a adunare. Mai înainte de tóte d. Thiers si-arú fi intaritu puterea cum sa nu se sgndue pre totu momentulu. Cu modulu acést'a, Franci'a arú fi avutu o incredere si o securitate ce-i lipsesce; arú fi avutu imposibilitatu asupr'a materiiloru prime si integulu sistemu protectionistu; arú fi avutu póte o armata organizata... fára serviciu obligatoriu; in fine nimicu nu i-arú mai fi lipsitu... din ceea ce-i lipsesce astadi Franciei, buna seu rea, organizarea tierei arú fi fostu cu multa mai inaintata. Adunarea este suverana, dara n'a sciutu face nici unu actu de suveranitate. Ea s'a servitu de suveranitate cându cá sa contrarieze pre presiedintele republicei, cându cá sa o vedemu cadiendu in concessiuni cari poteau face ilusiuni bietulu d. Thiers asupr'a portiunii sele de autoritate ea a domnit, dara mai adesea d. Thiers a guvernatu. Adunarea nationala párea de asemenea convinsa ca nu érá mai pucinu constituantá cá suverána; dara nu fu mai gelósa de a-si

justificá titlulu alu doilea, precum lu justificá pre celu întâiu. Trebuie sa se recónosca inse ca adunarea nationala simtea mare greptáti de a-si exercitá dreptulu suveranu cátu si pre celu constituantu. Pedeci de totu felulu, menagiari cu tóte partitele cari compuneau camer'a; desunirea ei, sirguinti'a atátu de zadarnica ce si-a datu cá sa discredite imperiulu, i-au consumatu unu tempu indelungatu si preciosu si a slábitu in mânilé ei mandarulu ce primise dela tiéra.

Nu este mai pucinu adeveratu ca mandatulu acést'a este si astadi aidom'a de pre cum s'a fabricatu la Bordeaux. Presiedintele republicei, cu tóte tendintiele lui de violári nu l'a valamatu cátu-si de pucinu. Franci'a se afla in faci'a unei adunári suverane si chiaru constituante. Situatiunea acést'a datéza din lun'a lui Februaru 1871, si Domnulu scie, cându se va sferá. Suntu multi cari, amáriti de acést'a nesicurantie, arú dori cá adunarea nationala sa-si pronuncie ea in-sa-si disolutiunea, cedându locul unei noué adunári nu mai pucinu constituanta de cátu cea actuala. Alti din contra ceru, cu cea mei mare staruintia, cá ea sa perpetue continuandu a totu face la inlesniri presiedintulu republicei. Cá sa nu se disólve, camer'a face a se crede ca nu si-a indeplinitu missiunea, ca n'a liberatu inca teritoriulu, ca n'a invinsu de ajunsu anarchi'a. Pre cáta vreme voru fi Prussieni la Est, pre cáta vreme nu se va radică starea de asiediu in Parisu si in departamente, majoritatea nu e de opiniune a-si depune mandatulu, ea hesita a lasá tiéra in periculile unei noué alegeri in care arú preside agenti de ai lui 4 Septembre, cari, in mare parte, suntu acolo inca nedestituiti.

„Mai pre susu de orice pericole, — dice „L'Ordre“, — ce arú presintá in momentulu de fatia o disolutiune a adunarei nationali, punemu pericululu ce arú resultá dintr'o abdicare a prerogativelor sele in mânilé dlui Thiers; nimicu in-sa nu pare mai funestu in momentulu de fatia si contrariu proiectulu de organizare implicatu in pactulu dela Bordeaux cá o suveranitate delegata in mân'a a trei'a; de cátra natiune unei adunári, de cátra adunarea unui omu lipsitu de prestigiulu unui mandatu directu si de garantia ereditatii. O asemenea delegatiune, reu definita, reu controlata, supusa la conflicte vecinice ne pare a constitui un'a din formele cele mai periculóse ale puterei personalí. Intr'o siedintia dela 28 Martiu 1865 a corpului legislativu, unu deputatu óre-care dicea: „Suveranulu se aplica neincetatu la fericirea si la marirea Franciei. Acestu suveranu este gelosu de glori'a sea! Dupa ce a meritatu afectiunea contemporaniloru sei, voiesce sa-si asigure stim'a posteritatii. Sa me feréseca Ddieu a tagadui vre-un'a din aceste aser-tiuni! Dara in ce consta acést'a garantia? In caracterulu principelui ce domnesce; si, — a si dori sa mi se spuna, — cine si cându a cutediatu a dice unei natiuni ca caracterulu principelui érá o institutiune?“

„Déca Napoleonu III, alesu de cátra poporu, mostenitoriu alu unui nume mare, imperatu alesu cu optu milliône de voturi, nu este o institutiune, cu atátu mai pucinu d. Thiers, deputatu, alesu de cátra Camera, presiedinte alu Republicei provisorie, nu póte fi o institutiune, ci abiá o individualitate izolata, care, fia cátu de interesanta, totu va fi supusa la accidente, pre care unu singuru votu 'lu póte nimici, pre care unu guturariu capatatu din racéla 'lu póte face sa dispara. Chiaru d. Thiers, in 1865, 'si esprimá temerile ce-i dá puterea provisorie a lui Napoleonu III. Nu sciimu déca temerile de atunci ale d-lui Thiers voru fi fostu legitime, aceea inse ce ne pare curiosu acumu este guvernulu formatu de Adunare si pre care 'si propune a 'lu mantiene, cu tóta form'a cea frageta.“

„Déca ce trebuie sa facemu? Voimu a indicá adunarei nationali unu limanu gloriosu; voimu a-i spune modulu cu care 'si póte exercitá si suveranitatea si dreptulu constituantu. Este cine-va mai mare decátu dens'a: este natiunea. Céra natiunii grija d'a decide între tóte partitele pre cari le atitiá provisoriu a dori puterea. Avendu in vedere ca in adunare a adjunsu turnulu lui Babel, unde nu se mai intielegu ómenii; avendu in vedere ca nu se mai guverná si ca nu se mai constituie, propunemu sa se invóce judele supremu: Aci e lealitatea, pacea, legalitatea solutiunii. Facendu apelulu acést'a, representatiunea nationala se mántue de slábiciune; ea se va radică in ochii tierei si in ochii istoriei!“

Acum nasce intrebarea: uní-se-voru partitele

tôte din camera a consultă națiunea, a face apelul către popor? Noi nu credem, pentru conventul ca dintre toate partile numai bonapartistii sunt cari ceru apelul către popor, și caș'a ea numai acolo, numai în bonapartismu, este adevărat: vox populi, vox Dei.

T. C.

Varietăți.

**** Mai alaiu Reuniunii sod. rom. anunțat pre adi se amăna, afara din caus'a tempului nefavorit și din caus'a evenimentului trist, adușu la cunoștință în fruntea fôiei nôtre de astăzi. Despre ținerea mai alaiului, mai târziu și modalitatea, în carea se va ținé, se va face cunoscutu.**

**** Necrologu. An'a Popu nascuta Hentesiu cu inim'a frântă anuția môrtea iubitelui ei sociu Trifonu nob. de Popu — parochulu comunei Jomalu — care dupa o scurta bôla în 9 Martiu a. c. st. v. pregătitu cu s. taine si-a datui sufletulu cu anim'a liniscita în mânilor creatorelo. Pre lângă desperat'a veduva, în mai deplângu cu lacrimi ferbinti ficele Luis'a și Rachil'a din apropiere — iera Mari'a — precum neconsolabilele lui — unicu — fiu Ilarie din mare departare; cumnatulu lui: Elia Hentesiu uniculu frate a veduvei doioșe, — nenumarabilele rudenii — nepoti și nepôte, precum și comun'a Jomalului intréga a cărei demnu parinte sufletescu au fostu în lungulu siru de ani 38 — unde au încarunțitu în onóre, unde a stersu multe lacrimi de pre fati'a celor miseri, — unde au fostu iubit de totu omulu pentru rar'a-i omenitate, pentru esemplar'a-i punctuositate în afacerile bisericesci cu deosebire — și pentru pietatea-i caracteristica care i-a fostu viu'a mangaiere, și firm'a convingere a salutiei sufletesci!!!**

Fia-i tierău'a usôra, și amintirea eterna!!

**** Multiamita publica. Subscriși, ale căroru inime fragede sunt imbracate în doliu, pentru pierderea ce li-o casiuă crud'a și neimpăcabil'a môrte, rapindu cu necrutiare pre fostulu lor colegu Davidu Lazariu (inmormentatu în 22 Maiu a. c.), juristu a. III., unu teneru de o diligenta, perseverentia și punctualitate esemplare atât la facia cu fostii sei superiori câtu și cu fostii sei colegi pre câmpulu celu vastu alu museloru, — că unii, cari sunt indiestrați cu inime susceptibile și reconșcătoria pentru totu ce e bunu, nobilu și frumosu — și tienu de stricta dotorintia morale, a aduce prin acéș'a cea mai cordiale a lor multiamita, tuturor acelor domni, cari patrungi de simțulu celu nobilu de marinositate, generositate și umanitate, au bine-voiu a contribui la inmormentarea corespundiată și conformu caracterului, de care s'a bucuratu repausatulu în viața.**

Domnii contributori sunt: Il. sea Rvssm. D. Archimandritu și Vicariu metrop. N. Pope'a cu 2 fl. Il. sea d. Colonelu C. R. pens. Davidu Baronu Ursu de Margine cu 3 fl. Il. sea d. cons. alicu în pens. Iacobu Bolog'a cu 2 fl. Il. sea d. cons. pens. Pavelu de Dunc'a cu 2 fl. Il. sea d. consil. gub. în pens. Elia Macelariu cu 2 fl. Il. sea d. cons. pens. Petru Manu cu 1 fl. Clarissim. d. Dr. Gustav Lindner, Direct. Acad. cu 5 fl. Rvssm. d. protop. și Direct. siminariale Ioanu Hannia cu 1 fl. alicu cu 1 fl. Rvssm. d. prot. și prof. Ioanu Popescu cu 2 fl. Rvssm. d. ases. cons. Zaharia Boiu cu 2 fl. Rvssm. d. protop. Ioanu V. Rusu cu 1 fl. — care binevoi a seversu și cultulu funebre gratuitu — Rev. d. prof. Nicolau Cristea cu 1 fl. Multu Onor. d. advocatu prov. Dr. Demetriu Racuciu cu 10 fl. M. On. d. adv. prov. Dr. Ioane Nemesiu cu 1 fl. Stim. d. adv. prov. Ioane de Pred'a cu 1 fl. Multu On. d. jude reg. Petru Rosc'a cu 1 fl. Multu On. d. Iosifu Sterca Siolutiu cu 2 fl. Stim. d. subjude reg. Ioane Badila cu 5 fl. Stim. d. Capitani C. R. pens. Ioane Bradu cu 1 fl. Stim. d. N. N. cu 1 fl. Stim. d. secret. fin. Ioane Tulbasu cu 50 cr. Rev. d. prof. de teol. Dr. Ilariu Puscariu cu 1 fl. Rev. d. secret. cons. Nicolau Fratesiu cu 1 fl. Stim. d. I. Alemanu, direct. reg. de cancelaria cu 2 fl. Stim. d. direct. alu „Albinei“ Visariu Romanu cu 2 fl. Stim. d. contabilu alu „Albinei“ Stim. Lissei cu 1 fl. Stim. d. secret. magistr. Ioane Creliu cu 1 fl. On. d. Demetriu Munteanu cancel. reg. cu 1 fl. On. d. cancel. reg. Petru Pinciu cu 1 fl. On. d. Antoniu Bechnitiu, negutiatu cu 2 fl. O. d. Gregoriu Mateiu negutiatu cu 3 fl. On. d. proprietariu Androne cu 1 fl.

On. d. Nicolau Beu ospetariu cu 1 fl. Junimea româna studioșă din Sibiu cu 5 fl.

Nu mai pocina multiamita esprimam și multu on. corpu profesoralu dela gimns. reg. de statu, care la cererea și dotorintia nôtă binevoi a lasă junimea intréga studioșă la acelu parnasu alu museloru a petrece pre repausatulu cu flamura funebrala la locul de odihna; asemenea on. d. Georgiu Haggi, care lasă corulu funebrala gratuitu a duce remasitiile pamentesci la locul destinatu; totu asiă corulu seminariale rom. gr. or. de aici, care prin cântările sale funebrele, ce erau în stare a despica și animile cele mai impetrite, a contribuitu forte multu la sternirea condolentiei și a datu expresiune viuă doliului de care erau cuprinsi asistentii; în fine tuturor de ori-ce secșu și clasa, cari au petrecutu partea pamentescă a liniscitulu nostru colegu și au asistatu pâna s'au asiediatu sub gl'a cea rece.

Tuturoru susu-amintitiloru le repetim cordial'a nôtă multiamita!

Juristii români dela Academi'a reg. din Sabiu.

**** (Junimea româna) dela facultatea teologica din Gherla înca a serbatu cu mare solemnitate și în modulu corespunditoru memorabil'a di de 15 Maiu.**

**** (Drumulu de feru) dela Chisineu la Prutu se lucră cu activitate. În acestu momentu sa lucra la unu tunelu pre mosi'a Cornesci, alu cărui lungime va fi dupa cum sa asigura, mai mare decâtă aceea a ori cărui tunelu din Russi'a. Pentru acestu scopu s'au adușu lucratori forte numerosi din guvernamentele cele mai departate. Întreprinditorulu acestui tunelu este același, care a luat asupr'a sa lucrările, ce se incepu acum la Sevastopolu.**

**** (Adunarea) invetiatoriloru germâni din estu anu, ce s'a ținutu în Hamburg, s'a finitu și a fostu un'a dintre cele mai grandioșă, din câte s'au ținutu pâna acum'a. Au fostu de facia preste 5000 de invetiatori din toate părțile și unghiorile Germaniei și s'au desbatutu temele cele mai delicate și interesante, de pre câmpulu didacticei seu alu instrucciunei teneretului studiosu.**

**** (In Agnit'a) fulgerulu aprinse siur'a unni sasu, ventulu celu veheminte suflă foculu în mai multe parti ale stradei și acéș'a apoi mistu înca vre-o câte-va siure, daun'a se urca la 3000 fl.**

**** (Carbunide pētra.) În giurulu Oradei-Mari 3/4 mile dela Borodulu-Mare, pre unu teritoriu de 500,000 stângeni au datu de unu stratu de carbuni de pētra, care stratu mesura 6—12 urme; în privintia calitativa, se pôte asemenă cu cei mai buni carbuni de pētra.**

**** O cartă nouă de poste s'a compus din partea ministeriului de comerci, care cuprinde toate statiunile postale din Ungari'a, Ardél, Croati'a, și din cele-lalte tieri anesate, precum și statiunile căilor ferate și ale comunicatiunilor, asemenea statiunile postale ale căilor ferate și ale comunicatiunilor din tierile învecinate. Cart'a costa 1 fl. și se pôte procură dela administratiunea postale din Pest'a.**

Feder.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu, lângă bolnaviciosulu parochu Anani'a Mag'a la parochi'a gr. or. Cuculat'a, cu fili'a Lupsia, în protopresbiteratulu I alu Fagarasiului, statatôre din 187 familii în materia, și 49 în filia, cu totulu 236 familii, agricultori.

Emolumentele pentru fiitorulu capelanu sunt: totu venitul din filia; iera din materia dela 40 gazde simbria, — cum și jumetate din toate picusurile ce vinu în biserică și afara, după stol'a obișnuită.

Doritorii de a ocupă acéș'a stațiune au să fia teologi absoluti gr. or. și concursele lor, în sensulu statutulu organicu cu documentele necesare bine instruite voru avea ale ascerne subscrișului pâna la 8/20 Iunie a. c.

Fagarasiu 8/20 Maiu 1872.

Petru Popescu
Protop.

În contielegere cu comitetulu parochialu.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei vacante de protopresbiteru alu tractulu Mercurei cu resiedintia în acestu opidu, se escrie prin acéș'a concursu pâna la 20 Iunie a. c. st. vechiu în întielesulu § 23. nr. 5 și § 63. din statutulu organicu, iera alegerea se va seversu în 26 Iunie 1872.

Emolumentele împreunate cu acestu postu sunt com. petintiele protopopesci.

Doritorii de a concură la acestu postu au de a fi barbati cualificati în sensulu statutulu nostru organicu, apti și bine meritati pre terenulu bisericescu, și scolaru, sa fia absoluti de gimnasiu și maturisanti, acei'a cari voru produce documente ca au studiatu la unu institutu mai înaltu voru avea antaetatea, iera concursele lor bine instruite, se voru ascerne la scaonulu protopopescu ortodosu alu Mercurei, respective la presidiulu interimale alu acelu în Sabiu.

Sabiu 16 Maiu 1872.

Comitetulu protopresbiteralu.
Petru Badila
Prot.

(1—3)

Concursu.

La stațiunea parochiala vacanta din comun'a Merchiasia, cu fili'a Jomoru, protopresbiteratulu Cohalmului, se escrie concursu pâna la Duminec'a întâia după Rosaliu, carea este în 11 Iunie a. c.

Emolumentele sunt:

a) dela 114 familii din materia și dela 36 familii din filia câte o ferdela de grâu, cu totulu 150 ferdele ardelenesci, dimpreuna cu tacele stolari sistemisate;

b) porțiunea canonică statatôre din 9½ jugere parte pamentu aratoriu, parte fanatie din care 2 jugere se cosesce în totu anulu. Lângă care o canepiste de o ferdela, și o verzaria.

c) Lemnele trebuințioșe de focu. Apa serata de ajuns, și în totu anulu roditoriu se potu ingrasi 2—3 rematori la ghinde.

d) Cas'a parochiala cu toate cladirile economice necesari și gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupă acéș'a stațiune, au să ascerne concursele lor instruite în sensulu „Statutulu Organicu“ la scaonulu protopresbiteralu gr. or. alu tractulu Cohalmului în Catia.

Merchiasia în 11 Maiu 1872.

Nicolau Mircea
Adm. prot.

În contielegere cu comitetulu parochialu
(3—3)

Edictu.

Eudochi'a Caldarariu nascuta Ioanu Argintariu dela Fofeldea, carea în tempu de 6 ani de cându a încheiatu casatori'a cu barbatulu ei, în repetite rânduri la parasitu din necredintia — iera acum'a mai are urma după cum se constată jefuindulu de ce p avutu mai scumpu și de bani, l'a parasitu de totu nesciindu-se de locul petrecerei ei, — se provôca deci, că în terminu de o jumatate de anu, nesmintu sa se presentie înaintea scaonulu ppescu, căci la din contra și fără de dens'a se va dá oțarire causei la cererea actorelui barbatulu ei, amesuratu canôneloru s. nôtre bisarici gr. or.

Nocrichiu în 5. Maiu 1872.

Scaonulu ppescu gr. or. tract.
Nocrichiu C.-Mare.

G. Maieru
Adm. ppescu.

(3—3)

Edictu.

Adamu Leancu, carele de patru ani, a parasitu cu necredintia pre leguit'a sea socia, Parachiv'a Iosifu Morariu, ambii din Codlea, se citădia prin acéș'a, că în terminu de unu anu și o di, dela datulu de fatia, sa se presentie înaintea subscrișulu scaonu protopopescu, căci la din contra, procesulu divortialu, încaminatu de soci'a sea, se va decide și în absenti'a lui, în sensulu ss. canône ale bisericiei nôtre gr. or.

Zernesci 19 Aprilie 1872.

Dela scaonulu protopresbiteralu
alu Branului.

I. Metianu
Protopopu.